

Herfst

We keren naar binnen, we vieren en herdenken De lichtperiode begint

Terwijl de natuur zich terugtrekt, de blaadjes van de bomen vallen en het uiterlijk vertoon afsterft, keren ook wij mensen meer naar binnen toe.

Wat vieren we de komende tijd en waarom? We gaan een aantal feesten langs.

Michael

Met Michaël hebben we eind september geleerd dat het belangrijk in deze periode het innerlijke leven aan te spreken en je niet te veel te laten meeslepen door de afstervende natuur. Door moed, door innerlijk wakker te zijn, kun je negatieve gevoelens bedwingen. Zoals zo mooi wordt verwoord in het vrijeschoolied: 'Voor kwaad bewaard' ons De dapp're Michaël'.

We verslaan de donkerte in onszelf, net zoals Sint-Joris dat doet met de draak. De legende van Sint-Joris en de draak is een aardse versie van Michael. Tot aan kerst komen nog twee ruiters voorbij: Sint-Maarten en Sint-Nicolaas.

Allerzielen

Eerst komen we langs Allerzielen, een gedenkdag uit de rooms-katholieke traditie. Dit wordt gevierd op 2 november, de dag na Allerheiligen. Traditioneel worden dan de gestorvenen herdacht. Of misschien moeten we zeggen: vereerd. In vroegere en ook hedendaagse culturen wordt niet geloofd dat het leven eindigt bij de dood. De meest primitieve stammen vereerden al hun voorouders. Voor het begin van de jaartelling geloofden mensen dat de ziel na de dood in een onderaards rijk van mist en nevel kwam om vruchtbaarheid te schenken aan het vee en de akkers.

Ook antroposofen geloven dat de dood geen grens is tussen twee werelden, maar een

overgang van de ene fase naar de andere. Als waterdruppels die de stoffelijke vorm verliezen wanneer ze verdampen, maar toch deel blijven uitmaken van de waterkringloop.

Het aansteken van een kaarsje is een ritueel om de verbinding met een overleden geliefde te maken. De stilte en aandacht die ontstaat bij het aansteken van een kaarsje brengt levenden en doden bij elkaar.

Sint-Maarten

Een kaarsje aansteken, dat doen we ook op 11 november. Vroeger, en op sommige vrijescholen, werden op deze dag suikerbieten uit de donkere aarde gehaald en uitgehold. Daarin werd letterlijk licht in de duisternis aangebracht. Sint-Maarten is het begin van de lichtperiode die eindigt met Maria Lichtmis in februari.

Wat vieren we op deze 11 november? Met

Sint-Maarten herdenken we dat een legerofficier genaamd Martinus bij de poort van Amiens de helft van zijn mantel schonk aan een bedelaar. Die nacht kreeg hij een droom dat dit geen gewone bedelaar was, maar Christus. Martinus besloot het Romeinse leger te verlaten en zijn leven te wijden aan de armen.

Dat is de boodschap die met dit feest wordt

meegegeven: daar waar met Michael de ruiter Joris oproept om de strijd aan te gaan, vraagt ruiter Maarten nu om toewijding en roept hij ons op ons open te stellen voor het licht. Maarten verslaat op zijn paard met zijn zwaard niet de vijand maar brengt een offer: door de helft van zijn mantel aan de bedelaar te geven, maakte hij zichzelf gelijkwaardig aan de ander. Vanuit een nieuw zelfbewustzijn (Michaël), leveren we een stuk van onszelf in (Sint-Maarten). Sint-Maarten schonk ons offerkracht.

Sint-Nicolaas

Eind november komt de derde ruiter, Sint-Nicolaas. Hij heeft geen zwaard nodig. Hij is de goedheiligman die rust en wijsheid uitstraalt en de baas is over de duisternis. In sommige landen zoals in Tsjechië is Sinterklaas vergezeld door geknechte duiveltjes. Sint-Nicolaas, de goedheiligman, wil ons 'helpen een beter mens te zijn', zoals het zo mooi klinkt in dit lied. [De melodie vind je hier.](#)

*Donker is de aarde,
de bomen zijn nu kaal.
Voor kwaad bewaard' ons
De dapp're Michaël,
De dapp're Michaël.*

*d'Heilige Sint-Maarten,
Hij schonk ons offerkracht.
Advent is nu gekomen
En heel de wereld wacht,
En heel de wereld wacht.*

*Nicolaas wil helpen
Een beter mens te zijn.
Opdat het Kerstlicht strale
In onze harten rein,
In onze harten rein.*

Spinnenwebjes in het herfstbos in kleuterklas 1a bij juf Renée.

Shubh Dīwali!

Op 31 oktober begint een ander lichtfeest: Diwali, een belangrijk feest voor Hindoes. Gevierd wordt dat het licht de duisternis overwint, ofwel dat het goede de baas wordt over het kwade. Hindoes steken Diya's aan, een soort kommetjes met een lichtje. Divali is ook een periode waarin gevraagd wordt te zoeken naar ons eigen spirituele licht. Tijdens de derde dag wenst men elkaar Shubh Divali wat Gelukkig Lichtjesfeest betekent.

November, de 'negende maand'

De oogsttijd is nu voorbij. We stappen november binnen: de elfde maand op onze kalender. Op de oud-Romeinse kalender was het de negende maand. Dat zie je nog aan het woord november: novem is negen in het latijn.

Vroeger werd in deze tijd geslacht voor de winter, dat is waarom november slachmaand

werd genoemd. De bijnamen smeermaand of bloedmaand hebben daar ook mee te maken.

Verder is het op 25 november Sint-Katharina. Dat was een belangrijke dag voor de boeren: met 'Sint-Kathrijn moeten de koeien aan de lijn'. Tegen die tijd moeten de koeien voor de winter van het weiland naar de stal zijn

gebracht. Stonden de koeien nog in de wei in de nacht van 25 november? Dan mocht vroeger iedereen in delen van West-Nederland de koeien melken voor eigen gebruik. Dat wordt ook wel Trijnsmelken, Katrijnsmelken of Sinte Catrijnsmelken genoemd.

Herfstmarkt weer gezellig en druk!

De herfstmarkt op 6 oktober was weer een groot succes! De markt is een begrip voor iedereen die iets met deze school of met de antroposofie heeft. Van heinde en verre komen ieder jaar rond deze tijd leerlingen, oud-leerlingen, ouders en zelfs buurtbewoners een kijkje nemen op de markt, die ook fungeert als ontmoetingsplek. Traditiegetrouw was er ook van alles te eten en te drinken in het restaurant, verzorgd door leerlingen en ouders van de zesde klas die geld inzamelden voor kamp. Dank iedereen die voor- en achter de schermen aanwezig was en alle bezoekers die zo hebben mee-bijgedragen aan een mooie en gezellige dag!

Michaelsfeest

We kijken ook nog terug op een fantastische Michaełsdag. Het toneelstuk van klas 4 op de Vrijeschool Oosterwold was een groot succes – grappig, spannend en vol actie. Daarnaast werden moedspelletjes gedaan op het plein, werd heerlijke Michaelmoes gemaakt van zelf geoogste appels en werd genoten van het drakenbrood met heerlijke soepen.

Elke maand het bos in

Het hele leerkrachtenteam van de Vrijeschool Oosterwold is deze zomer getraind als NatuurWijzer. Daarmee heeft deze school het predicaat 'NatuurWijs-school'. Alle klassen gaan vanaf dit schooljaar elke maand met hun leerkracht naar buiten om de natuur te ontdekken en te ervaren met hart, hoofd en handen. Dit alles met aandacht voor de doorlopende leerlijn.

Zo dook de vierde klas onlangs in

de magische wereld van mycelium en paddenstoelen. Ze leerden spelenderwijs over de verborgen wereld onder onze voeten. Ook de kleuters hebben al een heerlijke buitendag gehad in het bos van Almere. De kinderen gingen op zoek naar noten en vruchten, net zoals de dieren dat doen. Door de natuur te ervaren in al zijn seizoenen en vormen, verbindt het kind zich met de wereld om zich heen.

Mariska Beekhuiszen nieuwe directeur Vrijeschool Almere: 'Het voelt hier als thuis'

Mariska Beekhuiszen is sinds dit schooljaar de nieuwe directeur van de Vrijeschool Almere. Tijd om haar in de Vrije Mare aan iedereen voor te stellen.

Mariska (38) is als directeur van de Vrijeschool Almere het gezicht van de locaties Lierstraat en Monteverdijkstraat, die officieel één school vormen. Ze neemt het stokje over van Marjanne van der Stok, die nu directeur is geworden van de Vrijeschool Oosterwold, de andere school binnen de stichting.

Tijd om kennis te maken met Mariska. Wie is ze, waar komt ze vandaan en waar wil ze naar toe? De Vrije Mare spreekt haar op een dinsdagochtend in september in haar nieuwe kantoor op de Lierstraat.

Ze is een paar minuutjes later. "De kleuters lieten mij niet meer los," zegt ze lachend als ze aan komt lopen. Ze blijkt te hebben meegelopen in de kleuterklas, zoals ze in deze tijd veel doet: langsgaan in de klassen om de sfeer te proeven.

Hoe heb je de eerste weken ervaren?

"Toen ik binnenkwam voor mijn eerste gesprekken voelde ik al: dit is 'm. Dit voelt goed. Ik vond het heel belangrijk dat het goed zou voelen en dat was dus ook zo. Ik heb daarna meerdere ontzettend leuke gesprekken gehad en ook in die gesprekken merkte ik de fijne cultuur hier. Ik werd heel warm ontvangen. De eerste weken is dat niet veranderd. Het voelt als thuis. Ik heb nog geen moment spijt gehad."

Waar kom je vandaan?

"Hiervoor was ik rector op het Luzac College, een particuliere middelbare school in Alkmaar, waar ik het overigens ontzettend naar mijn zin had. Pubers zijn gewoon heel erg leuk. Vooral als

ze net binnenkomen als brugklassers. Die kun je nog wat meebrengen en nog wat leren."

"In de rol die ik daar had als rector en die ik nu hier heb als directeur zijn de basiswerkzaamheden hetzelfde, alleen kan ik hier veel meer mijn gevoel kwijt. Bij het Luzac was het een keiharde wereld waarin alles draait om resultaat. En resultaat wordt daar alleen maar gemeten op basis van cijfers. In mijn ogen gaat onderwijs over veel meer. Het gaat ook over de ontwikkeling van nieuwsgierigheid bij leerlingen, en dat ze die nieuwsgierigheid kunnen uiten en benutten. Maar ook sociale vaardigheden en er zijn voor elkaar."

"Op het Luzac kwamen veel kinderen van de Vrijeschool. Niet omdat ze het daar niet naar hun zin hadden, maar omdat ze op het Luzac versneld examen konden doen. Dat waren veel kinderen van de Vrijeschool Bergen. Deze leerlingen waren klaar voor de wereld, maar wilden nog even versneld examen doen. Ze deden 5 en 6 vwo in één jaar, en waren vaak de hardst werkende leerlingen. Het was hun gedrag en respect naar de docenten. Vrijeschoolleerlingen weten wat er van hen verwacht wordt, kunnen zelfstandig werken en initiatief nemen. Als er iets gedaan moest worden, stonden ze vooraan om te helpen. Dat sluit ook aan bij wat ik hier zie."

"Maar er speelde meer. Ik woon nu nog in Stompvoren, dat is een klein dorpje vlak bij Alkmaar, maar vanwege aanstaande verhuizing naar het midden van het land was ik op zoek naar een baan dichterbij.

Hoe zie je jouw rol op de school?

"De leerkrachten zorgen ervoor dat de kinderen een goede basis meekrijgen, in ieder geval de basisvaardigheden die ze moeten kennen. Daar omheen zit de warme deken van de antroposofie. Ik zorg ervoor dat de basis achter de schermen goed is, zodat zij kunnen excelleren."

Je bent nu directeur van twee locaties, is dat niet lastig?

"Nee zeker niet! Ik vind dat ouders, leerkrachten en leerlingen recht hebben op iemand die er voor ze is. Dat kan prima met twee locaties. Ik ben op beide locaties in ieder geval twee dagen per week, en indien nodig rij ik even heen en weer. Ouders en collega's weten mij inmiddels prima te vinden!

Wat wil je meegeven aan ouders?

"Dat ze welkom zijn om bij mij binnen te stappen als er vragen zijn. Ik hou van korte lijnen. Sommige ouders hebben deze weg al gevonden, of hebben een goed idee. Misschien wil je als ouder een keer voorlezen of oefenen met extra rekenoefeningen. Ik noem maar wat, het is allemaal hartstikke fijn en leuk als dat kan."

"In het begin heb ik aangegeven dat ik niet de nieuwe directeur wil zijn die boven op de rots staat en zegt: kijk mij eens directeur zijn. Nee, ik ben onderdeel van het team. Samen zorgen we ervoor dat we nog sterker worden en beter onderwijs kunnen bieden."

Juf Andrea: 'Ik wist meteen: hier ben ik thuis'

Dit nieuwe schooljaar weer een aantal nieuwe gezichten. Zoals Andrea van der Wilt, zij is juf bij de kleuters op de locatie Monteverdistraat. Ze stelt zich aan ons voor.

Ik ben Andrea van der Wilt en ik ben dit schooljaar gestart in kleuterklas 3B op de Monteverdistraat, naast Juf Leanne. Ik woon in Soest, waar ik graag wandel in de bossen. Daarnaast vind ik het heerlijk om creatief bezig te zijn op allerlei manieren, zoals tekenen, schilderen en verhalen schrijven, en verdiep ik me graag in uiteenlopende onderwerpen zoals de natuur, kunst en oude culturen.

In het basisonderwijs heb ik onder andere op een Jenaplanschool gewerkt en ook twaalf jaar op een Britse school in Spanje, aan de Costa Blanca. Een aantal jaar geleden wilde ik graag weer in het Nederlandse onderwijs aan de slag en ben ik vanuit Spanje terugverhuisd naar Nederland. Ik ben toen gaan werken op een reguliere basisschool, maar al snel merkte ik dat ik verlangde naar een andere manier van onderwijs, één die recht doet aan de hele mens.

Op een zonnige dag in mei van dit jaar liep ik voor het eerst binnen bij de Vrijeschool

Almere. Ik mocht een kijkje nemen in een aantal klassen en wat me meteen opviel was de fijne sfeer en de aandacht voor elkaar. Ik zag kinderen die goed konden samenwerken en enthousiast vertelden over de opdracht waar ze mee bezig waren en hun eigen ideeën daarover. Bij de kleuters werd ik meegenomen in de stroom van de dag door de liedjes, versjes en bewegingsspelletjes. Hoewel deze dag mijn eerste kennismaking met het vrijeschoolonderwijs was, wist ik meteen: hier ben ik thuis.

Dat gevoel bleef en is alleen maar versterkt nu ik begonnen ben op de Monteverdi, en naarmate ik me verder verdiep in het vrijeschoolonderwijs. Ik hoop dat ik nog lang mag genieten van de kinderen en het plezier dat ze hebben op school, en ik zou tegen de rest van de samenleving willen zeggen: kijk, zo kan het ook!

Juf Djoeke: 'Ik voel mij nu al enorm welkom'

Ook op de Vrijeschool op de Danslaan een nieuw gezicht. En we hebben het opnieuw over een juf bij de kleuters. Djoeke Kunnen vertelt hoe ze bij ons is gekomen.

Met heel veel plezier heb ik mij na de zomervakantie verbonden aan Vrijeschool Oosterwold. Mijn naam is Djoeke Kunnen en ik ben 43 jaar. Ik woon al mijn hele leven in Almere Haven, inmiddels samen met mijn partner en onze zoon en dochter van 16. In mijn avonduren ben ik regelmatig in de dansschool te vinden waar ik (modern) balletlessen volg. Daarnaast ben ik heel graag aan het zeilen met mijn gezin. Ik vind dit een heerlijke manier om mijn hoofd leeg te maken en de elementen van de natuur ten volle te ervaren. Ik wandel heel graag en onze museumjaarkaarten zijn inmiddels bijna versleten door het gebruik. Ik

heb bijna altijd een muzikje aan staan en als ik ergens een gaatje in mijn dag heb, ben ik meestal vertrokken in een boek of ben ik aan het handwerken.

Inmiddels werk ik alweer flink wat jaren in het onderwijs, maar ooit ben ik als verpleegkundige gestart. Ik besloot een overstap naar het onderwijs te maken. Na het behalen van de pabo ben ik in eerste instantie in het reguliere onderwijs als kleuterleerkracht gaan werken. Mijn eigen kinderen zaten op de Lierstraat en wilden niet dat ik daar als juf zou aansluiten. Die tijd heb ik gebruikt om mij te verdiepen in de antroposofie. Nu was het moment daar om de overstap te maken. Ik ben heel blij dat ik een fijne plek heb gekregen binnen het team van Oosterwold. We zijn nu ik dit schrijf nog maar kort op weg in het schooljaar, maar ik voel mij nu

al enorm welkom bij zowel mijn collega's als de ouders en kinderen.

Mijn wens is om mij voor heel lang aan Vrijeschool Oosterwold te verbinden. In de zomer heb ik mij volledig mogen onderdompelen in het vrijeschoolonderwijs tijdens de lerarenweek en in september ben ik gestart met de aanvullende opleiding voor kleuterleerkrachten op de vrijeschool. Alle inspiratie die ik hier opdoe neem ik heel graag weer mee de klas in. Voor mij is het belangrijk dat ouders en kinderen zich gezien en gehoord voelen. Een veilige sfeer in de klas is voor mij de grootste prioriteit. Mijn eigen passies voor spelen, handwerken, muziek, dans en buiten zijn, hoop ik met de kinderen te kunnen delen om ze zo, na een aantal jaar, met een stevige basis te kunnen overdragen aan de eerste klas. Tot ziens op school!

'We hebben de perfecte school gevonden voor Mya'

Waarom kiezen ouders voor de vrijeschool? Iedere editie laten we een ouder aan het woord. Deze keer: Luna, moeder van Mya uit de vierde klas van de Vrijeschool Oosterwold. Luna verhuisde van Vietnam naar Nederland toen Mya zeven was.

Mya is een van de nieuwste leerlingen op de Vrijeschool Oosterwold. Ze is in januari begonnen. Niet iedereen kent haar verhaal of hoe we hier terecht zijn gekomen.

Op driejarige leeftijd begon Mya Vietnamees te leren, maar omdat ze linkshandig is, werd ze gedwongen met haar rechterhand te schrijven. Ze vertelde me vaak dat ze hierdoor hoofdpijn kreeg. Ondanks mijn pogingen om haar met haar linkerhand te laten schrijven, geloofde de school en zelfs mijn eigen moeder dat het gebruik van de rechterhand de 'juiste' manier was. Ze kreeg zowel op school als thuis met uitdagingen te maken. Een leraar strafte haar zelfs met een liniaal omdat ze haar linkerhand gebruikte.

Op vijfjarige leeftijd begon Mya Engels te leren. In het begin was dat een uitdaging, maar ze had een aardige juf die haar hielp.

Op zesjarige leeftijd ging ze naar de eerste klas in Vietnam. De school was zwaar voor de kinderen, zowel fysiek als mentaal. Haar rugzak woog bijna vijf kilo en we hadden vaak moeite om tot laat in de nacht haar huiswerk af te maken. Ze werd vaak op school gepest vanwege haar andere uiterlijk. Kinderen vroegen haar vaak: 'Waarom zijn jouw ogen groter dan de mijne? Waarom is je huid lichter? Waarom ben jij mooier dan ik?' Soms wilde ze niet naar school.

We verhuisden naar Nederland toen ze zeven was, en opnieuw moest ze een nieuwe taal leren. Door het verhuizen heeft ze nooit de kans gehad om een taal volledig onder de knie te krijgen, daarom heeft ze nog steeds moeite met lezen en schrijven. Toen we hier voor haar school kozen, wilden we een plek die haar zou ondersteunen bij het leren, terwijl ze er nog

steeds van kon genieten om kind te zijn.

Toen we de vrijeschool vonden, leek het ons perfect omdat Mya, net als ik, van praktische, creatieve activiteiten houdt. We hebben haar aangemeld en gelukkig was er een plekje voor haar. In het begin was het moeilijk omdat anderen al vriendschappen hadden gesloten, maar nu na negen maanden gaat het al veel beter.

Ik vind het geweldig dat de school aanvoelt als een hechte familie, waar iedereen elkaar kent en de leraren oprecht om de kinderen geven. Zelfs de directeur begroet ons bij de ingang, iets wat in mijn thuisland ongebruikelijk is. De klassenouders zijn ook ongelooflijk behulpzaam. Ze (Madge, Lousia en Tamara) sturen updates en bieden ondersteuning.

Ik waardeer de uitstapjes waarbij de kinderen meer leren dan alleen boeken, en ook de praktische lessen zoals breien, sporten, zingen en dansen. Het is een geweldige omgeving voor Mya om te groeien. Ze houdt van haar school, klasgenoten en docenten. Ze vindt het superleuk om naar school te gaan, dat vind ik heel fijn en heel belangrijk voor mijn kind.

Onlangs sprak ze tijdens een autorit non-stop in vloeiend Nederlands over haar schooluitje. Ik ben zo trots op haar vooruitgang, die niet mogelijk zou zijn geweest zonder haar geweldige leraren Myra, Chantal, Maïke en de ondersteunende ouders.

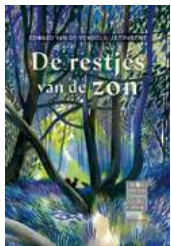
Heel hartelijk bedankt jullie allemaal voor het gemakkelijker maken van onze reis en het helpen ons ons thuis te voelen.

Dit is de 26ste ouderblog. Wil je ook jouw verhaal delen? Mail naar vrijemare@vrijeschool-almere.nl
Eerdere blogs zijn te lezen op via vrijeschool-almere.nl/tag/ouderblog

Een hartverwarmend dierenverhaal en nog vier heerlijke boeken om (voor) te lezen in de herfstvakantie

De herfstvakantie staat voor de deur en het weer begint ook al aardig herfstig te worden. En wat is er nu lekkerder dan met een dekentje, een boek en een kopje thee op de bank te kruipen. Of eerst een heerlijke wandeling buiten maken en vervolgens met een boek weg te dromen.

Kinderen vinden het natuurlijk het hele jaar door fijn om voorgelezen te worden en zelf lees ik natuurlijk ook gewoon het hele jaar door. Maar dat beeld van een goed boek met een dekentje op de bank daar kan ik me alweer helemaal op verheugen. Dus heb ik weer een aantal pareltjes voor jullie bij elkaar gezocht!

De restjes van de zon *Edward van de Vendel*

Ik heb de laatste buitendag midden in het bos het prentenboek 'De restjes van de zon' van Edward van de Vendel voorgelezen. Een prachtig boek over een aantal dieren in de herfst in het bos die zich afvragen waar toch de zon gebleven is. En nu hij weg is zou hij dan niet wat restjes ergens hebben achtergelaten? Ze gaan op zoek en hebben uiteindelijk veel plezier met elkaar. Wanneer ze aan het einde samen de slappe lach hebben begrijpen ze dat er wel degelijk restjes van de zon zijn, maar die zitten in hunzelf verstopt! Want als je met elkaar samen plezier hebt, begin je vanzelf een beetje te stralen en voel je de warmte van het samenzijn.

De vierling op de vensterbank *Noëlle Smit*

Het prentenboek van de kinderboekenweek 'De vierling op de vensterbank' van Noëlle Smit is ook erg goed. Rosa heeft vier babyplantjes en die staan keurig netjes op een rijtje op de vensterbank. Wanneer haar

moeder Rosa de babyplantjes meeneemt naar haar tuintje om ze in de grond te zetten, is Rosa het hier helemaal niet mee eens. In de tuin is het een rommeltje, alles groeit maar schots en scheef en het ziet er helemaal niet netjes (en overzichtelijk) uit. Wanneer ze daar groeien gaat dat inderdaad niet zoals Rosa dat zou willen maar uiteindelijk vindt ze daar toch een oplossing voor!

Hoe ik per ongeluk een boek schreef *Annet Huizing*

Een mooi boek voor wat oudere kinderen is 'Hoe ik per ongeluk een boek schreef' van Annet Huizing. Een titel die mij direct aansprak. Het verhaal gaat over een meisje, Katinka, die samen met haar overbuurvrouw (een beroemd schrijfster) over haar leven praat en schrijft en voor ze het weet heeft ze een boek geschreven. De stukjes tekst in het boek zijn afwisselend in zwart en blauw geschreven. De blauwe stukjes zijn de stukjes tekst die Katinka schrijft en de zwarte stukjes vertellen het verhaal vanuit de verteller. De stukjes sluiten goed op elkaar aan en het boek leest makkelijk weg.

De brief voor de koning *Tonke Dragt*

Dan nog een klassieker (of eigenlijk twee maar ze horen natuurlijk wel bij elkaar): 'De brief voor de koning' met het vervolg daarop 'Geheimen van het wilde woud' van Tonke Dragt. Prachtige boeken vol spanning en avontuur waar veel kinderen van smullen. De brief voor de koning wordt ook vaak in de hogere klassen voorgelezen (hij staat op mijn eigen lijstje van klassiekers waarvan ik vind dat ieder kind ze moet kennen en dus in ieder geval ergens op de basisschool

voorgelezen moet worden). Maar het is ook een heerlijk boek om zelf aan je kind voor te lezen! De brief voor de koning begint met de laatste nacht voordat Tiuri tot ridder zal worden geslagen. Deze nacht brengt hij met drie andere jongens wakend in een kapel door. Je mag niet praten en absoluut niet uit de kapel, maar wat doe je als je iemand om hulp hoort roepen? Tiuri besluit toch gehoor te geven aan de hulpvraag en hiermee begint een spannend avontuur. Geheimen van het wilde woud gaat hierop verder. De brief wordt bezorgd aan de koning maar dit zorgt weer voor een nieuwe opdracht en dus een nieuw avontuur voor Tiuri waarbij hij oude vrienden en bekenden van het eerste boek opnieuw tegenkomt.

Al het blauw van de hemel *Mélissa da Costa*

Dan kan ik het toch niet laten om nog een boek voor volwassenen te promoten: 'Al het blauw van de hemel' van Mélissa da Costa. Dit boek gaat over een jongeman waar op jonge leeftijd de ziekte van Alzheimer geconstateerd wordt. Hij wil de tijd die hij nog heeft met een camper op avontuur en wandelen in de bergen. Hij zet een advertentie om een reisgezel te zoeken. Een jonge vrouw meldt zich aan en samen storten ze zich op zijn laatste avontuur. Erg mooi en ontroerend, ik heb het niet droog gehouden! Een aanrader dus!

Zes op Steiner geïnspireerde principes die elke familie zou kunnen omarmen

Helga van Muijen werkte tot haar pensioen eind 2021 als IB'er op de Vrijeschool Almere. In 2018 begon ze met de Vrije Mare, nu heeft ze in deze schoolkrant een rubriek over opvoeding en antroposofie.

Rudolf Steiner geloofde dat kinderen het beste kunnen leren wanneer zij worden uitgedaagd om hun fantasiekracht te gebruiken. Hij betoogde dat onderwijs tot taak had door te dringen in het fysieke, gedragsmatige, emotionele, cognitieve, sociale en spirituele aspect van ieder kind. In het boek 'Alternative Education for the 21st Century' (P. Woods, Palgrave Macmillan US, 2009) wordt aangetoond dat vrijescholen inderdaad in staat zijn onderwijs op een holistische manier vorm te geven. Andere studies hebben aangetoond dat kinderen die vrijeschoolonderwijs krijgen meer interesse hebben om nieuwe dingen te leren, meer plezier hebben in leren en een meer optimistische houding hebben ontwikkeld over hun toekomst dan kinderen die openbaar onderwijs hebben gevolgd. Een recente studie in Duitsland concludeerde dat kinderen op vrijescholen minder klachten hadden op het gebied van hoofdpijn, buikpijn en minder slaapproblemen

kennen.

Vrijeschoolonderwijs is gekaderd rondom een aantal principes. Hieronder worden zes principes besproken die ieder gezin kan adopteren:

1. De kindertijd is geen wedloop

Steiner zei eens: "Kan iemand mij het boek tonen waarin de leraar kan vinden wat 'onderwijzen' is? De kinderen zelf zijn het boek. We zouden niet uit een boek moeten lesgeven maar gebruik maken van dat ene open boek wat voor ons ligt, namelijk dat van de kinderen zelf." Kinderen ontwikkelen zich niet in dezelfde mate, hierin laten ze ons een eigen, unieke ritme zien van ontwikkeling. Vrijeschoolonderwijs leert ons aandachtig en attent te zijn op de behoeften van ieder individueel kind en in te zien dat ieder kind verschillend is.

2. Wordt een verhalenverteller

Albert Einstein heeft eens gezegd: "Als

je intelligente kinderen wilt voortbrengen, lees ze dan sprookjes voor. Wil je dat ze nog intelligenter worden, lees ze meer sprookjes voor". Rudolf Steiner geloofde dat het vertellen van verhalen een gave is. Verhalen hebben derhalve een centrale rol in het vrijeschoolonderwijs. Verhalen helpen kinderen zich te verbinden, ze leren nieuwe woorden en worden meegenomen naar plekken waar ze nog nooit eerder waren.

Op de vrijeschool wordt worden het liefst verhalen verteld in plaats van voorgelezen. Verhalen vertellen werkt direct op het fantasievermogen van een kind. Zelf verhalen verzinnen kan in het begin best lastig zijn, maar het wordt gemakkelijker door oefening. Je kunt beginnen met eenvoudige verhalen die je zelf nog kent uit je kindertijd. Als voorbereiding helpt het om het verhaal voor het vertellen zelf nog eens door te nemen. Hierdoor wordt het verhaal zowel voor het kind als voor jezelf

levendiger. Jonge kinderen vinden het heerlijk om meerdere keren hetzelfde verhaal te horen, voor de verteller geeft dit gelegenheid om voor een tijdje hetzelfde verhaal te vertellen.

Deschrijvers van het boek 'Simplicity Parenting' (Kim John Payne & Lisa M. Ross. Ballantine Books Trade Paperback, New York), onder wie een vrijeschoolleerkracht, zijn ervan overtuigd dat gewoonten en routines kinderen een gevoel van veiligheid geven en zorgen voor geborgenheid. Zij geloven dat het vormgeven van routines een basis geeft aan ouderschap waardoor ouderschap meer voldoening geeft.

3. Zorg elke dag voor contact met de natuur

Kinderen genieten van fysieke inspanning. Buitenspelen bevordert bovendien hun creativiteit. Door ze in contact met de natuur te brengen, leren we onze kinderen meer opmerkzaam te zijn voor de wereld om hen heen. Het betekent de tijd nemen om dingen en mensen in hun omgeving waar te nemen. De natuur heeft ook een kalmerend effect op kinderen. Mogelijkheden voor contact met de natuur zijn: ruiken aan bloemen, bloemen plukken, steentjes verzamelen, foto's maken van insecten, bladeren verzamelen, tekenen of schilderen van stillevens, spelen met stokjes en

water, fortent bouwen, scheppen in aarde of zand etcetera.

4. Leer je kinderen te spelen

Vrijeschoolonderwijs gaat uit van het principe dat het meest eenvoudige speelgoed de weg bereid voor de grootste creativiteit. Steiner benadrukte het belang van natuurlijk speelgoed zodat de kinderen hiermee veel zintuigervaringen konden opdoen. Hij gelooft dat wanneer speelgoed een simpele en open structuur heeft kinderen hierdoor de creatieve impuls krijgen om hun fantasie krachten aan te spreken om nieuwe dingen te creëren. Vrijeschoolonderwijs vindt simpel en ecovriendelijk speelgoed heel belangrijk, speelgoed wat iedereen kan vinden: dennenappels, schelpen, kastanjes, wol, garen, zijden lapjes, zakdoeken, stokjes en takken, houten blokken, stenen, hout etc..

5. Vorm gewoontes

Er zijn veel voordelen aan het vormen van gewoontes. Op school wordt de dag begonnen met een handdruk van de leerkracht, met het gezamenlijk opzeggen van de spreuk, met het ritme van inademen en uitademen van leren en activiteiten waarbij de kinderen met elkaar zingen, reciteren, klap- en baloefeningen doen

etc... Iedere dag heeft zijn eigen kleur en ritme.

De schrijvers van het eerdergenoemde boek 'Simplicity Parenting' zijn ervan overtuigd dat gewoonten en routines kinderen een gevoel van veiligheid geven en zorgen voor geborgenheid. Zij geloven dat het vormgeven van routines een basis geeft aan ouderschap waardoor ouderschap meer voldoening geeft

6. Geef aandacht aan kunst

Kunst is een belangrijk onderdeel van het vrijeschoolonderwijs. Aandacht voor kunst betekent dat onze kinderen ruimte krijgen voor ongestructureerde momenten. Dit aspect wordt ook gedeeld met het Montessorionderwijs. De volgende uitspraak van Steiner geeft zijn filosofie hierover heel goed weer: "Onze hoogste inspanning zou moeten zijn om de vrije mens die wij zijn, uit onszelf, doel en richting te laten ervaren. Het belang van scheppende kracht, een gevoel voor waarheid en een gevoel voor verantwoordelijkheid – dit zijn de drie krachten die de basis vormen van onderwijs".

Bron: 'The Sophia Institute Newsletter'. Verdere informatie is te vinden op hun Facebookpagina 'Sophia Institute'.

Vertaling: Helga van Muijen

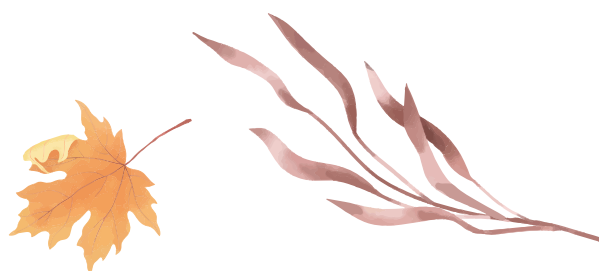

Hulp gezocht!

De school is op zoek naar een ouder die kan helpen bij het maken van de Vrije Mare, zowel voor de vormgeving als voor redactionele ondersteuning.

Meer weten?

vrijemare@vrijeschool-almere.nl

Op zoek naar leuke uitstapjes met kinderen? De moeder van Katerina uit klas 3c maakte [een handige app](#) met suggesties voor o.a. speeltuinen, kinderboerderijen en activiteiten.